

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegrafulu este de două ori pre septemana: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiiu la expeditorul foiei pre afara la c. r. poste cu bani gați prin scrisori francate, adresate către expeditorul. Pretiul pnenumeratiunei pentru Săbiiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr 13 ANULU XXI.

Săbiiu, in 15/27 Februaru 1873.

tru celelalte părți ale Transilvaniei's pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 ann 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Parastasu

pentru
Emanuillu Gojdu.

Dumineca s'a serbatu in biserica din cetatea noastră solemnulu parastasulu pentru nemuritoriulu fundatoru alu româniloru Emanuillu Gojdu, dupa celebrarea Stei liturgie. Pré on. P. protopresbiteru alu Săbiiului I, directoru și profesorulu alu Seminariulu archidieceșanu Ioanu Hanni'a a rostitu o cuventare ocașionalu, prin carea a înaltiatu meritele barbatulu testatoru și a aretat bunetățile ce are sa le astepte natiunea și biserica dela marinimositatea fundatorulu, a căru parastasu s'a celebratu. Ni spune ca dupa sciri aprôpe de tóta positivitaea capitalulu remasu de E. Gojdu pâna acum a crescutu la o jumetate de milionu, ca se imparte din a trei'a parte a percenteloru stipendie, in suma de mii de fl. și ca in 150 de ani tóta fundatiunea, dupa calculu arossimativu are sa creșca la 12—15 milioane fl. v. a.

Asiâ credemu ca rugaciunile înaltiate pentru raposatulu testatoru voru imbucurâ sufletulu lui in loculu celu de verdătia, in loculu celu de odihna, in loculu de unde au fugitu tóta durerea și suspinarea, iera memori'a lui va fi eterna la toti români acum și in seculu viitori!

Dupa „P. N.“ in loculu ministrulu de interne W. Toth, carele se retrage dela oficiulu de ministru din cause sanitare, va urmâ contele Szapary.

Delegatiunile suntu convocate pre 2 Aprile a. c.

„Mont. Rev.“ scrie: In jumetatea prima a septemănei trecute se întâlnira in Vien'a contele C. Hohenwart, contele H. Clam-Martinitz și baronulu Paulu Senyey la conferintia și indata dupa conferintia cea dintâiu continuara svaturile lor la contele Fr. de Falkenhayn. Domni in se nu 'si ajunsera scopurile și se convinsera ca inca nu li-a sositu tempulu; ei au disparutu din resiedintia asiâ de fâra steametu dupa cum si venisera.

Epistola deschisa.)*

Clusiu, 14 Februaru 1873.

Prea stimate domnule redactoru! Viediudu din nr. 6. esitu la 2 Febr. a. c. alu „Telegrafulu Rom.“ ca a-ti binevoitu a lua notitia — și inca cu nisce termini pentru mine foarte magulitori — despre o epistola privata, ce la anulu nou amu tramis eu către unu amicu bunu, me grabescu a-ti exprima multamit'a-mi cordiala.

Dara in epistol'a aceea eu amu fostu vorbitu și despre alte obiecte; deci, deca odata a-ti publicatu o particica din ea, m'ati fi deobligatu in ca si mai tare, cându cu o cale a-ti fi publicatu și părțile ulteriore mai esentiali ale aceleiași, și cându in deosebi a-ti fi avutu bonatate a da unu estrasu mai detaiatu și despre cele scrise de mine in privintia „intronirei redactoriloru“ ca apoi acelu estrasu sa fia potutu servi ore-cum de o basa pentru schimbarea de idei in această cestiune.

*) Me rogu și către cei-lalti pré stimati domni redactori ai foiloru noastre politice, ca sa aiba bonatate a lua notitia despre aceste siro modeste cu aceea bunavointia, cu ce intentiuni adeverate bune și cu ce anima sincera amu scrisu eu acele.

L. Vajda.

In starea noastră desolata adeca, și cându ne lipsesce de totu o solidaritate in privintia tientei noastre politice, meditandu și eu despre acea cesticne, ca ore prin ce felu de modalitate amu poté reparâ scaderile, și cum amu poté medilocâ sa devenimu ierasi solidari, tari prin „unirea in cogetu și simtiri“? amu ajunsu la acelu resultatu, ca pentru de a poté ajunge scopulu și de a poté face posibilu restaurarea atâtu de adenco doritei solidarități — fâra carea vomu fi pururea debili, nerespectati și vomu remané nisce unelte de jocaria in mânilor altor'a — este in prim'a linia necesariu, că pr. on. dd. redactori ai foiloru noastre politice române, toti patru insii, sa se adune unde-va câtu de curendu, ca sa tiena o consultatiune amicale intre sine despre cestiunile nationali subversante, și se statorască și o tactica corespundietoria.

De mai multe luni, și nu tocm'a fâra resultatu, me nevoiescu a popularisâ această ideia, altcum in sine foarte simpla, dara de care deca s'aru pune in viétia, speru multu efectulu prea salutariu. Marturisescu ca amu scrisu și la mai multi alti amici la Brasiovu, și la alte locuri in privintia acest'a, și le-amu desfasuratu motivele mele pre largu tocm'a cu acelu scopu espresu, că convingendu-i și pre ei despre urgent'a necesitate a unei asemenea intruniri, densi inca sa se nisuiască apoi a ve dobandi la acest'a atâtu pre st. d-vôstra, câtu și pre cei-lalti p. on. dni redactori cu cari stau in relatiune mai intima.

Pre cându dara eu intr'atât'a tienu de urgenta o consultatiune a dloru redactori, și totasi cetescu din susu laudatulu comunicatu alu pr. st. d-vôstre, ca: dela o atare conferintia „nu poteti asceptâ indreptarea lucrurilor, pâna ce indreptarea nu se va face de alti factori mai normativi ai natiunei“ credu ca nu ve ve-ti mirâ, deca me incumetu a nu lasâ fâra de vorba această reflexiune a d-vôstre, parte pentru ca nu potu abdice asiâ de usioru de sperantia ca dora ve-ti schimbâ opiniunea-ve in asta privintia, parte pentru că sa nu dea cum-va ansa pasagiulu susu memoratu la acea explicare sinistra, că cum adeca eu indreptarea lucrurilor noastre nationali o a-si asceptâ singuru numai dela redactionile foiloru nostre politice.

Eu inca sciu ca are natiunea noastră și „alti factori normativi“. Nici mi-a statu in cogetu nici aceea, că sa propunu, cumca pr. st. d-vôstra cu cei-lalti pr. on. dni redactori intrunindu-ve, sa ne formati unu felu de areopagu, ori unu foru arbitrativ, la judecat'a căruia apoi sa se supuna fâra mai multa vorba insasi natiunea noastră intrăga; dara a-ti fi prea modesti, deca a-ti negâ puterea cea mare a foiloru asup'a publiculu, asup'a liniscirei, seu esacerbârei spiriteloru și influenti'a chiaru și asup'a formârei opiniunei publice. Tocm'a pentru ca e unu adeveru recunoscutu de comunu ca prin pressa — condusa intr'o directiune buna și cu unu tactu corespundietoriu — se potu produce multe rezultate folositorie și favorabile — dîcu — tocm'a pentru ca recunoscun insemnat'a putere a pressei, dorescu eu din totu sufletulu intre impregiurările de fatia, ca d-vôstra cu pr. on. dni colegi redactori sa ve intruniti fâra intardiare la o consultatiune.

Sum foarte departe prea stimate domnule de acea arogantia, că sa me gerezu că unu criticantulu fatia cu redigerea foiloru politice; nici voiescu a trage câtu de potientu la indoiela, cumca scopulu care ve conduce la toi e nobilu, nationelu și patrioticu, afirnu inse cu buna credintia atât'a, ca nu odata amu vediutu cu mare intristare ca in unele foi române de ale noastre s'a stracuratu cându și cându nisce articli și espressioni cari aru fi fostu foarte bine sa remâna in veci și pururea nepublicate, sa nu vedâ lumin'a nici odata, seu sa iêsa in alta modalitate mai corespundietoria cu unu tactu bunu.

Intr'adeveru s'au stracuratu nu odata asemenea scrieri, cari necum sa fia servitu spre binele natiunei și alu patriei, și necum sa fia promovatu restaurarea contielegerei, dara din contra au datu nutrementu discordiei, au datu ansa la desgustarea de afacerile publice mai multoru ômeni altcum de anima româna, a instrainatu mai tare mai multi și de aceia, cari de-si mai debili de anima, dara s'aru fi potutu inca cu aplecarea unui tactu bunu câștigâ și readuce in senolu natiunei; bâ au vatematu și au instrainatu și clas'a intrăga prin batjocoriri și inca fâra dreptu cuventu pentru vin'a unor'a a tuturoru fâra esceptiune cu nisce epilete urciôse; seu au datu ocașione spre nefericite frecări confessionale desbinându insusi frati de unu sânge și de unu interesu comunu, și iritându anumele lor un'a contr'a altor'a.

Nu voiescu sa amintescu aici esemple, pentru ca me ferescu a atinge susceptibilitatea unor preapretitiu barbatu, cari de-si au potutu comite și ei câte o eróre că ômeni neinfalibili, dara de altmintrea si-an castigatu și multe titluri de dreptu la respectarea din partea natiunei noastre recunoscătoare; provocatu fiindu inse in calea privata sum gați a spune casuri speciale, cându din nisce gresieli (provenite adese-ori poté numai din aceea, ca respectivulu domnu redactoru ori suplentulu seu intre ocupatiunile cele multe și urgente au trecut cu vederea ca ce consecintie rele se potu escâ din cutare și cutare articli, seu din aceea ca nu s'au folositu de cerusa rosia de a trage dunga preste nisce espressioni vatemătoare, seu pentru ca petronsu fiindu de indignatiune de ore-care intemperate inversiunătoare, n'a asceptatu că sa-i trêca iritatiunea, ci scriindu chiaru sub impressiunea aceea, prea tare s'a apesatu condeilu) dîcu, din nescari eróre comise fâra voia, fâra intentiune rea, numai din lips'a de tactu s'au facutu multe stricaciuni daunôse, si-au imvrajbitu anumele, și s'a apriasu unu focu mare foarte destructosu.

Deca nu vomu grigi că astu-felu de gresieli sa nu se mai iteredie, dîcu anevoia vomu reparâ scaderile noastre; trebuie sa fia cine-va unu prea mare optimistu că se pôtâ sperâ cumca pre lângă o astu-felu de procedura ne vomu mai vedea natiunea noastră impreunata in armoniôsa fratiêșca unire.

In zadaru ne vomu mai casni noi ômeni singuratecia medilocâ o contielegere, a alinâ spiritele și a restabilâ solidaritatea. — Ce e dreptu ici și colo vomu poté produce și asiâ nisce rezultate imbucurătoare; dara aceste voru remané numai niscari efecte sporadice, particulare, și — pâna ce in locu sa capetâmu unu spriginu puternicu din partea presei, această a nu se va feri maila redeaversă oleiu pre jarulu discordiei politice și aurei confessionale — unu nu credu ca vomu poté ajunge o solidaritate adeverata și generala.)*

Aceste și mai multe alte respectu suntu acele, prea stimate domnule, cari me impingu, că sa dorescu cu neastemperu a vedâ realisata modest'a mea propunere, a ve vedâ intruniti spre o consultatiune amicabile.

Redactorii foiloru prea stimati dvôstre afara de aceea ca posedeti și cele-lalte insusiri și talente recerute fâra indoiela suntuți și patrioti buni și natio-

*) Recunosc cu vîna bucuria, cumca de câte-va septemăni încôce, nu amu cetitu in nici o foia articlu cari sa pôtâ dá nutrimentu urei confessionale. Dee ceriulu că sa potemu privi acestu semnu bunu — că o radia autorea unei ere mai frumôse!

L. V.

nalisti zelosi. — Manecându din această supoziție, trebuie să fim convinși deplin, că de scopu aveți totu numai unul și același, adică fericirea națiunii noastre și a patriei comune. Diferența nu poate exista dăra între dvăstra în privința scopului, ci divergența mai multă sau mai puțină numai în privința metodei care să se folosească, și de a ajunge mai securu scopu îndigita?

Stăndu lucrul asiă, eu din parte-mi — precum spuserăm și mai înainte — multe rezultate îmbucurătoare, speru dela o asemenea consultație fructușoasă:

Înainte de toate speru că întâlnindu-ve în persoană laolaltă d-văstra pr. st. d. redactori (și știind că cât de dăunoso aru fi cauzei comune, cându cei ce au a conlucra cu poteri unite pentru unul și același scopu, în locu să fie amici și tovarăși buni, aru nutri ore-care animosități între sine) v-ați folosi de ocaziunea acestă bine-venită spre a face acea jertfa în interesul binelui comunu, că deca cum-va v-ați afla vatemati unul prin altul din trecut, ve v-ați născu cu totă sinceritatea a ve iertă reciprocmente și a mîdilocă că să dispară și umbră unei învrășmășări dintre dvăstra, asiă că cându ve veți despărți să puteți dă mînă de remăsu bonu, că frați și amici adeverați; și eu deca cum-va corelațiunile între dvăstra aru fi de o atare natură că nici de câtu nu aru fi cu potința o reconciliare, și în acestu casu tristu, — ce nu bucură o presupun — ve-ți dă baremu reciproc cuvenitu de onoare că, încât e posibilu unui omu, ve ve-ți strădui că această învințire să nu ve conducă condeșul cându scrieți pentru publicu cetitoru, și cumca scrierile foiloru redigiate de învințiri personale să nu recensezi cu preocupățiune provenindă din ură personală.

(Va urmă.)

Brasov, 4 Februaru.

Domnule redactor! Reîntorcându-me din călătoriile făcute în orientu și luându în mînă diuăriele din patriă. Cetiți în stimabilu d-v. diuăriu nr. 5 unu articlu cu Motto: „Perirea tea din tine Israile“, și subserisă de dl. autoru cu semnul +.

Deschiderea unei joncțiuni a călei făcute dela Sabiul pre Valea Oltului cu Romani'a, o privește d. + că o ruina a comunelor române din cerculu Sabiului și Mercurei care cum dăce d-lui astadi facu comerțu de esportu și importu cu Romani'a; și

pre ore-care românu va sustine o asemenea cale de comunicație la privesce de învințiri de mîrte alu poporului românu și de buna voie sclavu materialu și spiritualu alu sasiloru, și că să fie bine înțelesu că argumentu aduce:

„Este unu aksiomu de-si nu morali în sensulu strictu alu teologiei, dăra practiculu alu strategiei că totu, ce promovedia interesele învințiriloru meu, deroga — directu sau indirectu intereselor mele și ierăsi totu ce opăcesce pre învințirulu meu în tîntă sea, contribuie la progresarea mea“. etc. etc.

Acestu aksiomu singuru dl. + recunoșce că nu e morali! dăra dăce că e practiculu în strategie. Acolo se poate, dăra ce e practiculu în strategie, poate fi ore practiculu și pre terenulu comercialu? din întemprare nu e asiă, și exista dela unulu la altulu o diferență, că dela ceru la pământu.

Comerțulu și industri'a care suntu factorii cei mai puternici de a îmbogăți o țară nu au coloru nationale nici politice, nu suntu nici români nici sasi, nu suntu nici activisti nici pasivisti. Singuru coloru de care ține contu acestu puternicu factoru se numesce conveniența! și acesti factori progresedia și gasescu conveniența în lumea comercială numai și numai prin progresu, prin căile de comunicație acomodăte după spiritulu tempurulu, și pierd și se nimicescu cându suntu izolati din arteri'a căiloru de comunicație pre care comerțulu pre dăce merge și-le deschide și și-le afla mai avantajoșe.

Cine nu va recunoșce și va fi petrunsu de acestu adevăru, înainte de a vorbi de viitoru să facă bine să se uite la trecut.

Că totu în lume si-au avutu și comerțulu starea sea primitivă și în asta stare si-au avutu și elu naturalmente căile sele primitive de comunicație.

Nu știe dl. +, că marele comerțu alu Orientulu cu occidentulu până mai ieri alalta-ieri se făcea pre osie și pre căi, și că calea care au servitu secolu întregi acestui mare comerțu a două lumi; au fostu calea Varnă, Adrianopole, Rusciucu, Giurgiu, București, Ploiești, Brasov, Sabiul etc. etc.

Nu știe ore dl. +, că pre acelu tempu scumpă noastră Transilvania figură în concertulu concesiuniloru comerciale a două lumi, industri'a și comerțulu patriei noastre luase unu aventu imensu, sute de mîri firme comerciale figurau pre piția Sabiului, ve vorbesce domnulu meu de acestu trecut alu progresulu comercialu, palatele cele mai frumoșe zidite totu nu de sasi ci de comercianți acelu tempu trecut. Ve vorbesce de acestu trecut.

„ortodocsa“, — și astă e mare deosebire între amândouă. A identifică deci aceste două metropoli aru însemnă atâtă, că cându amu dăce: d. M. cărele e unitu său gr. catolicu e totu-odată și ortodocu său gr. orientalu Ori la d. M. și astă aru fi corectă și posibilă?

Iată dăra, că documentele prementionate ne arată chiaru, că v. metropoliă nu se numea numai după locul scaunulu seu adică: a „Belgradulu“, ci și după țără pentru care eră menită, adică: a „Ardelulu“. Și acestu faptu să nu conturbe intru nemicu pro d. M., căci deca consultăm istori'a ne convingem, că și alte metropoli se mai numira astu-felu, adică după țără, atâtu în vechime câtu și în prezente. Asiă d. e. metropoli'a din București s'a numitu în vechime și se numesce și astadi a „Ungro-Vlachiei“, și nu a „Bucureștiloru“, după locul scaunulu seu de astadi, nici a „Tergovistei“ după locul resiedinței sele de mai înainte. Asemenea și metropoli'a din Iasi, înca se numesce a „Moldovei“ după țără, și nu a lasiloru după locul scaunulu seu de astadi. Astu-felu numindu-se o aflăm în titulaturile insiloru metropoliti respectivi.

Deci pre bas'a documentelor ce ne stau înainte putem afirmă că: metropoli'a din cestiune s'a numitu mestecat a Belgradulu și a Ardelulu, și ieră-si deosebitu cându a Belgradulu cându a Ardelulu, bă unii metropoliti se titulau și: „și alu părților țării ungurești“ (metr. Varloamu și Teofilu). Și ea s'a numitu asiă cu totu dreptulu; căci deca acea metropoliă și estindea jurisdicțiunea asupra Ardelulu întregu, apoi aci se coprindea totu-odată și Belgradulu unde eră scaunulu ei. Bă mie mi se pare a fi numirea după țără cu multu mai corespondentă, decâtu cea după locul resiedinței; căci scaunele adese se muta după schimbarea cetăților metropole, despre ce avem destule exemple în istoriă, pre cându țără și țările re-

culu, progresulu ce au facutu comunele Resinari, Saliste etc. etc. și deca aru fi duratu până astadi acea stare patriarchală a comerțulu unde amu stă astadi? și ore avendu acestu trecut în vedere nu cugeta dl. + cum stănu astadi?

Astadi mai nu exista firmă de o casa mare română pre piția Sabiului, astadi locuitorii acelor bogate comune române din scaunulu Sabiului și Mercurei, care totu au progresatu pre acelu tempu, astadi departe de a progresă o afirmă cu durere că s'au inclinat spre regresu.

Și cugetându, de unde vine acelu regresu alu industrii și comerțulu transilvanu în genere și alu Sabiului și comunelor române din scaunulu Sabiului și Mercurei în parte, responsulu nu-lu poate nimenea afla decâtu în primă linia:

I. Ca guvernele țării noastre ne-au tractatu vitregu, nu au deschis comerțulu transilvanu la vreme căi de comunicație cu țările limitrofe, nu au ținutu contu de progresulu care l'au facutu alte țări, deschidendu-se căi de comunicație mai acomodăte comerțulu.

II. Ca sasii care generalmente posedau în mînă loru industri'a transilvană prin firea loru egoistica nu au voit a ține contu de progresulu care l'au facutu genulu umanu și pre terenulu industrii în alte țări, și închisi în murii loru chinădiescu de sistem (Zunft) au remăsu în toate ramurile de industriă stationari precom eră în evulu mediu.

Manofacturile transilvane care pre tempulu patriarchalu figurau pre pietele întregi ale Turciei europene, pre pietele actuali ale României, au început din dăce să fie respinse de manofacturile țărilor care au avutu buna voință a ține contu de progresulu genulu umanu.

Deschiderea călei de comunicație pre Danubiă au fostu primă lovitură de mîrte dată comerțulu și industrii transilvană, această mare arteră de comunicație ne-au și solatu cu totulu din marele comerțu ce-lu întretineam între occidentu și orientu.

Remăsi izolati de orientu nu au remăsu industrii și comerțulu transilvanu altu terenu decâtu Moldovă, Romani'a mare și Romani'a mică, actuală Romaniă liberă.

Să cercetăm acum fazele prin care au trecut industri'a și comerțulu transilvanu de atunci și până astadi chiaru cu Romani'a liberă.

Să luăm de exemplu două din principalele orașe comerciale și industriale ale Transilvaniei Sabiulu și Brasovulu, să vedem pentru ce Sabiulu și comunele române din ținutul seu care în epocă patriarchală a comerțulu eră superi-

POSIȚIA.

Contr'a-critica.

la

Critică d. lui I. M. Moldovanu.

(Vechi'a Metropoli de N. Pope'a)

(Urmare.)

Bă, chiaru și în documentulu celu nou, celu reproduce d. M. după d. Hajdeu, tipăritu în Archivă română tom. I. P. I. p. 93., în titlu stău ambe numirile a „Belgradulu“ și a „Ardelulu“, ceea ce dăce se vede că n'a observatu. Bă ce este înca și mai multu, chiaru și în contestulu notei metropolitulu Dosoteiu, din acelă-si documentu, se afla aceste: „adecă eu vladic'a Dosoteiu ce amu fostu în Romanu și Husi, și mai mare preste toate monastirile țării Moldovei, asiderea vladica în Ardelu etc.“ Asiă dăra „în Ardelu“, și nu „în Belgradu“! ceea ce se vede, că d. M. din prea marele seu zel ieră-si a trecut cu vederea.

Și d. M. totu-si afirmă, că această numire adecă a „Ardelulu“ nu aru fi avendu basă istorică. Nu, ea nu are basă istorică pentru cei ce scriu istoriă și critice cu tendință, pentru că acei'a toate le succesc și le resuccesc numai că să le ieră lor la socotela. Și tendința d. lui M. cu critică sea această se vede destulu de apriatu și aici: elu aru vrea adecă să îmbete lumea cu apă făcendu-o să credă, că metropoli'a unită de astadi, carea înca se numesce a Belgradulu său Albei-Iuliei în locu de a: Fagarasiulu său a Blasiulu — aru fi cea vechiă restaurată. Dă, metropoli'a unită înca vedu, că per fas et nefas, se numesce a „Belgradulu“, dăra ea e „unită“, pre cându cea vechiă a fostu

mănu totu acele-si. Unu exemplu invederatu despre această ni-lu dă ieră-si Romani'a. Aici, fiindu că Tergovistea oșnișă eră metropoli'a țării, și avea și metropoli'a scaunulu seu în acestu orășu; mai tardiu înse mutându-se regimulu politicu la București și devenindu metropoli'a țării acestu orășu, se mută totu-odată și metropoli'a cu scaunulu seu acolo, dăra numirea i remase totu a „Ungro-Vlachiei“.

Se vede dăra din cele dăce, că v. metropoliă română numită: „a Ardelulu“ și are basă istorică, și că autorele „v. metropolii“, cându o numi astu-felu remase credinciosu istoriei, nedenegându, bă tocmă reconoscendu și din parte-si, că scaunulu acelei'a a fostu în Belgradu său Albă-Iulă. Urmădia deci și aceea invederatu, că arhierulu bisericei gr. orientali din Transilvană a fostu în dreptulu seu nedisputavăru, cându „în 24 Maiu 1855 protestă la regimulu țării, că metropolitulu unitu sa nu aiba titulu de metropoliu alu Albei-Iuliei, de ore-ce titulu acestă este ereditatea bisericei gr. orientali din Ardelu“; căci metropolitulu unitu prețindea unu dreptu, ce nu-lu avuse nici odată mai înainte, unu dreptu străinu carele eră alu bisericei gr. orientali, dăra nu alu celei unite. Multe s'aru mai pot dăce în privința această, precum și în privința „sistemului iesuitico-ultramontane-absolutistic“ amintita de d. M., că să le cunoșcem deplin, dăra ne-aru trebui spatiu și tempu mai multu.

Astu-felu stăndu lucrulu, credă că me afla în dreptu cu cuvintele acestea: „Ce este alta faptă autorulu (v. metropolii), decâtu o resvire tendințoasă, ce nu ajută scopulu într'un nemicu, ieră autorulu forte multu i detrage?“ — că pre unele ce nu

oru Brasiouului si tinutului sau in com-
merciu; si sa vedem pentru ce ad Brasiouul si
tinutului sau inferioru Sabiului au progresat si
progresadia, — si pentru ce Sabiului si scaunele
sele au regresat si regresadia mereu, asi incatu
adi voiajorulu afla in tinsulu liniscea unei monastiri.

Sa fia ore caus'a ca sasii din Brasiouu au fa-
cutu progresu in industria — ferasca Ddieu si ei
se afla astadi ca in evulu mediu; — din contra in
multe ramuri de industria, sasii din Sabiu stau pre
unu nivelu mai inaltu ca sasii din Brasiouu —
care sa fia dara caus'a, me va intrebă dlu + Eata
i respundu indata. Căile de comunicatiune aco-
date dupa spiritulu tempului — suntu dle + su-
fletulu comerului, cine le poseda progresadia, cine
nu le poseda regresadia, — si va regresă mereu
pana in vecii veciloru !!

Sabiulu au regresat pentru ca au fostu lip-
situ de o cale mai acomodata comerului, a-si face
si actualmente ca in tempii patriarchali totu comer-
ciulu seu de esportu si importu pre cai strabatendu
cu mari anevointie si pericule vâile Carpatiloru,
Brasiouulu care in acestu modu 'si facea si elu com-
merciulu seu, ne spune anele comerciale ca tote
transactiunile comerciale de importu si esportu nu
valoră atunci decâtu in sute de mii, astadi acele
transactiuni se urca la dieci de milioane, si acestu
imensu progresu pre care-lu vedem cu ochii nu-lu
datorâm decâtu căloru de comunicatiune ce ni s'au
deschisu acum 15 ani, Sioseli, Predelu, Valea Pra-
hovei. — Vedeti dle +, o singura cale de comu-
nicatiune au schimbatu situatiunea si la noi si in
Romani'a.

Orasiulu Ploiesti din Romani'a libera care ina-
ntea acestei căi de comunicatiune avea unu aspectu
de orasiu turcescu, astadi, nu mai multu, ca in 15
ani, are unu aspectu si o miscare comerciala de
orasiu europenu i s'au insutitu afacerile comerciale
si lui si noue.

In Brasiouu s'au impartitu numerulu comerci-
antiloru romani de cum era odinioara.

Tote comunele romane din districtu inaintedia,
locuitorii astoru comune facu astadi indiectu com-
merciu de ce faceau mai inainte, si mergu din di
in di in progresu. Ce-va mai multi sateni romani
din satulu Ghimbavu etc. care mai inainte nu se
pomenea sa faca comertu astadi, intretienu comertu
micu cu diferite produse din Romani'a cu Brasiou-
ulu si de progresulu lor se bucura ori-ce romanu
bine simtitoriu.

A combate si a fi in contr'a ori-carei căi de

comunicatiune ce aru legă Transilvani'a cu Roma-
ni'a este absurditatea absurditatiloru.

Acum insa spiritulu tempului ne fluera la ure-
chia si ne striga ca acestu modu de căi cum le-amu
avutu pana acum, nu mai corespunde comerului.
— Astadi locomotiv'a strabate orientulu si occi-
dentulu, si noi umblându si facendu comertu pre
osie si cai vomu ajunge la unu resultatu funestu.

Astadi cându Romani'a libera este in ajunu
a-si legă căile sele ferate cu orientulu si occiden-
tulu, nu trebuie sa uitămu ca dela acesta scumpa
si frumoasa Romania depinde esistinta de vieti'a a
tuturoru locuitoriloru Transilvaniei, si in momentul
ce industriei si comerului transilvanu nu i se va
deschide junctioni de căi ferate corespunditoare in-
tereselor sele comerciale cu Romani'a si prin Roma-
ni'a cu Turci'a europena — si in momentul ce vomu
remanea paralisati de aceste căi de comunicatiune, si
vomu perde si uniculu terenu remasu comerului si in-
dustriei transilvane, in momentul acel'a, dicu, amu
perdatu radimulu esistintei nostre, acelu momentu
va fi sentinta de mörte a Transilvaniei atunci nu
sciu ce voru deveni sasii de care se preocupa asi
multu dlu +, dara sciu de siguru ce voru deveni
romani care constituiescu majoritatea acestei frumo-
sieri, me ingrodiescu sa o spunu, lasu sa o cugete
cu mai multa seriozitate dlu +.

(Va urmă.)

C o h a l m u , 2 Februaru 1873.

(Urmare si fine.)

Serbatorea acest'a a decursu in urmatoriulu
chipu :

Biserica s'a sântitu cu observarea tipiculu bi-
sericee nostre, asistându la serviciulu dumnediescu
12 preoti din protopopiatulu Cohalmului. — Apoi,
la actulu sântirei a fostu invitata tota inteligenti'a
din opidulu Cohalmu : fruntasii clericali din partea
bisericee evang. luterana, din partea bisericice rom.
cat. si gr. cat. precum si din partea oficiatului, si
judecatorie singulare preste totu si din partea comite-
tului opidanu. Din tote cercurile acestea, au participatu
individi la actulu sântirei bisericice, carele dopa se-
versirea s. liturghii s'a terminatu cu o cuventare,
rostita de parintele adm. prot. Nicolau D. Mircea,
carele luându-si de tema cuvintele : „Mare esti
Dömne ! si minunate suntu lucrurile Tale ! Si nici
unu cuventu nu este destulu spre laud'a minuniloru
Tale !“ — a vorbitu preste totu, despre puterea
cea mare dumnediesca, ce au lucratu inca dela in-
ceputu asup'a omenimei intregi, se provoca la is-

tori'a, lunei face apoi o asemnare intre testamentulu
vechiu si nou, si aretându starea in carea se află
poporele lunei vechi, arata ca au fostu de lipsa a
veni Mesia celu fagaduitu de Ddieu si prorocitu cu
sute si mii de ani mai inainte prin proroci, a respi-
velulu intunereculu in care orbearu acele popore, prin
propoveduirea evangheliei, prin intemeierea bisericice,
findu insusi capulu bisericice ; de aici apoi si in-
semnatatea serbatorei, pentru care ne-amu adunatu
astadi, — ce e biseric'a, sica ce in-
semnatatea au avutu si are bise-
ric'a in vieti'a fiesce-căru po-
poru ; persecutiunile asup'a bisericice lui Chri-
stosu, pana la inceputulu véculu alu 4-lea, cându
apoi prin Imperatii Resaritului si ai Apusulu cari
s'au crescinitu, — prin celu dintăiu Imperatu ro-
mănu Marele Constantinu, biseric'a lui Chr. dim-
preuna cu crestini si-au aflatu scutulu si adapostirea,
ridicându-se bisericice in onorea crestiniloru, tienerea
sinodeloru ecumenice etc. etc. etc. care astadi suntu
fundamentulu sinodeloru si alu congreselor nostre
bisericesci-nationali, si intre altele trece cuventato-
riulu la anulu 1700, cându o parte din romani s'au
unitu cu biseric'a papistiesca seu rom. cat., arata
pre largu relele urmări provenite romăniloru din
unatie ; — perderea Metropoliei la anulu 1713, pana
cându providenti'a cea dumnediesca precum popo-
rulu israiltenescu spre ala eliberă, i-a tramisu unu
povătuitoriu, asemenea bisericice gr. res. in tempulu
soferintiloru celoru grele i-a tramisu unu povătu-
toriu, i-a iramisu unu parinte, carele a fostu in
stare a desgropă si reinviă vechi'a nostra metro-
polia, celu mai scumpu dreptu, pre carele l'amu fostu
perdatu cu totulu.

In sfersitu arata trist'a sorte de cinci-dieci de
ani incöce de cându o parte din crestini gr. resarit.
din Cohalmu prin viclenele uneltiri s'au fostu unitu
cu biseric'a papista, — iera unii remanendu cre-
dinciosi strabunei religioni, cari intr'unu decursu de
cinci-dieci de ani au deplănsu trist'a loru stare ne-
avendu felu de biseric'a, o jumetate de secolu,
precum ore-si cându Ieremi'a proroculu, a deplănsu
caderea si respirea Ierusalimulu, aducendu vorbi-
toriulu unele citate din plângerea Ieremieci, in ase-
menare cu trist'a sorte a crescinitiloru gr. res. din
Cohalmu suportata pana aci, si apoi multiamesce lui
Ddieu ca totu-si astadi si-a adusu aminte de popo-
rulu seu celu rasipitu de 50 de ani — si asi 'si
incheia cuventarea cu : „Binecuvintēza suflēte alu
meu pre Dömnu si tote cele din launtru alu meu
numele celu sântu alu lui ! Bine-cuvintēza suflēte
alu meu pre Dömnu, si nu uită tote resplătirile
lui ; Elu au umplutu de bunatati poft'a tea si cu-

si afla loculu la mine, ale retransmisi dlu I. Moldo-
vanu acasa spre pastrare propria.

Totu asi de necorectu procede d. M. si in
privinti'a celoru următoare ; căci vorbindu la p. 33
din v. metr. dice : „Aci se espune ca demonstratu,
— prin decretulu regelui Mathi'a dela 1479 — prin
alu lui Vladislav dela 1494 — si prin dalteri'a data
lui P. Parteniu, cumca episcopiu Muncaciulu a fostu
supusa metropolitulu romănu din Alb'a-Iuli'a.“

Loculu sta altmintrea, si nu cum lu spune d.
M., provocarea ce o facu eu la loculu amintitu in
v. metropolia la mai multe documente, ce se vedu
acolo — intre cari si cele acum mentionate de d.
M. — nu o facu pentru ca sa demostre eschisivu
numai subordinatiunea episcopiei Muncaciulu metro-
politulu din Ardelu, ci pentru ca sa demostre aceea,
ca v. metropolia se estindea si
asup'a episcopieloru de reli-
giunea ortodossa din Ungari'a,
preste totu, intre cari firesce
sia Muncaciulu. Asi sta in „v. metro-
polia“ negru pre albu, si d. M. — deca aru fi scrisu
cu cugetu curatu si nu tendentiosu — aru fi tre-
bitu sa scrie cum este acolo pusu negru pre har-
thia, dara nu sa resvertēsa sensulu cuvint-
teloru mele.

Dara dlu i placu mai bine a se acati in spe-
cialu numai de dependentia episcopiei Muncaciulu
de metropolitulu romănu din Ardelu, lasându la o
parte scopulu principale : estinderea v. metropolii
si asup'a Ungariei, din cauza, cum se vede, ca
nu-i veni la socotela a impună acestu adeveru
nedisputaveru. Ei bine, sa-i facu pre voia si sa-i
urmediu si pre acestu terenu.

Asi dara d. M. dice, ca prin acele trei docu-
mente nu e probata de locu subordinatiunea epis-
copulu Muncaciulu P. Parteniu metropolitulu ro-
mănu din Ardelu ; „pentru ca in decretulu lui Ma-

thi'a (dupa editiunea lui P. Maioru) nu ocure amintire
de metropolitulu Belgradulu din Transilvani'a, ci de
acelui din Serbi'a.“

Eu demostrei mai susu, si inca prin espunerea
cuvinteloru chiaru ale lui P. Maioru : ca metropo-
litulu Belgradulu din Serbi'a nu s'a pututu intelege,
ci celu din Belgradulu Transilvaniei ; căci in acelu
decretu e vorb'a despre romani din Maramuresin,
cari nu ni se arata neicari ca s'aru fi tinutu
cându-va de Belgradulu serbescu. Documentedie d.
M. mai intăiu acesta impregiurare din urma, si
atunci i vomu crede, iera pana atunci, nu, căci nu
e ratiune.

Prin decretulu lui Vladislavu inca nu se pöte
probă, dice d. M. mai departe, „pentruca lectiunea
Transilvani'a este dubia, cum amintirămu
mai susu.“ Apoi adauge in nota, ca Basilovits,
brevis notitia etc. e pentru dependenti'a acelui epis-
copu dela metropolitulu din Romani'a.

Despre acesta asertiune din urma vomu vorbi
ce-va mai la vale ; iera incatu pentru cea dintăiu
n'amu decâtu a me provocă la cele dejă dise din
parte mi mai susu, unde fu vorb'a despre acestu
decretu alu lui Vladislavu regelui, repetindu si aici,
ca eu mai mare crediementu dau documentelor
celoru patru reproducu de d. P. Maioru, ca unora ce
suntu date si autenticate de capitulu din Belgradu,
locu publicu pentru documente, decâtu lui de Bat-
tyan, ca unei persöne private, carele aru fi scriindu
„Transalpin'a“ in locu de „Transilvani'a“.

„Si cu atătu mai pucinu probēza ce-va subor-
dinatiune dalteri'a lui P. Parteniu“, continua d. M.
mai incolo ; „pentru ca eppulu P. Parteniu a venitu
la Alb'a-Iuli'a nu pentru ore-ce subordinatiune ca-
nonica, ci numai din necessitate : nu avea in apro-
piare altu episcopu de ritulu grecescu. Subordinatu
lui S. Stefanu nu putea fi, ca S. Stefanu era ne-
unitu iera P. Parteniu se unise cu biseric'a Romei“.

Asi subordinatu nu-i putea fi, căci elu, Par-
teniu, era unitu ; dara la sântire potutu-a veni ace-
st'a ca unitu, la S. Stefanu celu ortodosu ? Curiösa
argumentare ! Cine a mai vedutu seu auditu, ca
unu episcopu sa se hirotönēscu prin altu archiereu
de confessiune straina ? Aiba bunatate d. M. a ne
mai aretă inca vre-unu casu analogu in intręga vieti'a
bisericee crestine, et erit mihi Magnus Apollo !

Dara apoi se scie, ca unu episcopu la hiro-
tonirea sea, are sa faca marturisirea credintiei, si
sa dea promissiunea pentru pădirea ei, si inse cu
juramentu, publicu in biseric'a, in dñ'a hirotenirei
sele. E bine, ce credintia va fi marturisitu ore unu
Parteniu unitu, inaintea unui S. Stefanu si a
clerulu si poporulu ortodossu ? Marturisitu-vă fi elu
ore ca crede in pap'a că locutienatoriu alu lui Cri-
stosu si infalibilu, — in purgatoriu si in cele-lalte
punte dogmatice ale bisericice papiste ? Ei, ei, dle,
Moldovanu ! cătu de cumplitu ai ratacitu. Ore ace-
stui genu de argumentatiune cum i voru fi dicendu
latini ? Nu ne-ai spusu. Ore nu-i voru fi dicendu
ei : Absurditas ? Dara cum de nu se duse Parteniu
spre hirotonire, deca elu a fostu unitu, la metropo-
litulu seu seu la vre-unu altu archiereu papistu din
vecinatate, cum facura si alti episcopi uniti in di-
lele nostre chiaru, ci tocm'a la unu archiereu or-
todossu seu schismaticu, cum i numescu pa-
pistii pre ai nostri ? Ritulu ? Acest'a mai pucinu se
ia in consideratiune. Dogmele, dogmele si mai pre
susu decâtu acestea primatulu si infalibilitatea papei,
acestea suntu decidiatöre la papisti, ai căror'a cöda
suntu unitii.

(Va urmă.)

noștele au facu- tie și fiilor lui Israel voile sele !¹⁴

„Amu cautatu pre Domnul și m'au auditu, și din toate necasurile mele m'au mântuit, apropiati-ve cătra densu și ve luminati.“

„Cătu-su de iubite lacasiurile tale, Dóme alu poterilor ; doresce și se seversiesce sufletulu meu spre curtile Domnului, anim'a mea și trupulu meu s'a bucuratu de Domnedieulu celu viu ; ea pasarea si-au aflatu sie-si casa și turturén'a coibu eisi, unde si va pune pui sei, Altarele tale Dóme alu poterilor, Imperatulu meu și Domnedieulu meu ; ferici ti cari locuiescu in cas'a Tea, in vecii veciloru Te voru laudá.“ Aminu. —

In urm'a acést'a incungiurându-se biseric'a cu stropirea apei sântite, și apoi in biseric'a boteștiându-se tota multimea poporului adunatu din toate părțile din giurulu Cohalmului, și asiá dându-se binecuvântare poporului, și finindu-se actula sântirei, — la 1½ ora dupa prândiu, la cuartirulu domnului adm. ppesen s'a datu din partea comitetului parochialu unu prândiu destolu de stralocitu, la care au participatu preste 40 de persóne. Oficiolatul a fostu reprezentatu prin domnulu maestru cetatienescu (Bürgermeister) și inspectore Mauriciu de Steinburg, cea-ialta parte a judecatorie prin domnulu subjude Paulu Banotiu ; din partea clerului : parochulu evangelicu din caus'a morbului nepotendu-se infacisiá, prin tramisulu seu a daruitu biseric'a cu 5 fl. v. a. apoi parochulu rom. cat. și gr. cat. ; in fine, mai multi reprezentanti din partea comitetului opidanu etc. —

Aci s'au tienutu toate pentru Majestatea Sea Imperatulu și Regele, pentru ingrigirea acestui'a fatia cu biseric'a gr. res. pentru Escelenti'a Sea Parint. Archiepiscopu și Metropolitu S i a g u n ' a , cu referintia la meritele cele mari a acestui barbatu ; pentru Escelenti'a Sea Par. Archiepiscopu și Metropolitu Dr. Vancea ; pentru Ilustritatea Sea Domnulu comite alu natiunei sasesci ; apoi pentru dnii acei'a cari la acést'a festivitate au reprezentatu toate clasele de ómeni din Cohalmu ; pentru concordia și bun'a intelegere a natiunilor conlocuítore in Cohalmu și in Ardélu ; in fine s'a urmatu mai multe toate din partea feliuritiloru individi, și cu privintia la feliuritele impregiurări, — care toate s'au urmatu in celu mai corectu și mai frumosu rendu din partea óspetiloru, și asiá pre la 5 ore dupa prândiu seversindu-se și acestu ospatiu, s'a dusu fiescecare pre la ale sele, mângaiati toti ca crestinii gr. res. astadi au inceputu cu ajutorulu lui Domnedieu a audi in biseric'a loru s. liturgia și latirea cuventulu lui Ddieu prin propoveduire, de care au fostu lipsiti intr'unu decursu de 50 ani, vrea sa dica o jumetate de vécu. —

Iéra ca crestinii acesti'a rataciti de o jumetate de vécu au avulu și au zelu cătra biseric'a strabuna, acést'a se póte vedea și dintr'o colecta facuta cu ocaziunea tienerii sinodulu parochialu de acum, — unde singuri crestinii gr. res. din Cohalmu, au colectatu de bona voia pentru zidind'a biseric'a preste 1500 fl. v. a. — vrea sa dica, toate suferintiele cele grele ale crestiniilor gr. resariteni din Cohalmu, astadi se potu privi cu adeveratu că totu atâtea virtuti ale loru. —

Varietati.

*** Ból'a politica a domnului de Bismark. Estragemu urmatóarele linii dupa o corespondintia din imperiulu germanu, publicata de „Dagblad“ din Copenhag'a, cu datulu de 18 :

„Ból'a politica s'a ivitu de cătu-va tampu intr'unu modu fórte erudu, și medicii nu cunoscú nici unu remediú pentru a o tamadui.

„Greeley a muritu de o ambitiuo iritanta, și Bismark este ruinatu de luptele sustienute continuu între puternicii sei muschi și nervele sele iritante. Corpulu se simte bine, merge la venatóre, fómédia pip'a liniscitu, se adapa bine de bere și gusta cu placere totu ce i-aru puté procurá cine-va mai bunu la bucataria ; spinulu dorsalu se simte inca bine spre a conduce o lume cicalitóre ; pieptulu, cu deseversire bombatu, se întórce cu mandria spre inimicu ; bratiulu aru putea intinde arculu lui Ulyse și aru face sa petruna sagét'a páua in urechile aculu ; cu toate acestea, se petrece ce-va in interiorulu seu, și de aci incepe reulu. Nervele delicate ale cervantulu, care este, dupa cum se scia,

situatu pre occiputu și cuprinde vointia, nu mai suntu in comunicatiune cu spinulu dorsalu. S'a produsu o schisma între occiputu și nague ; subiectulu este, că sa dieu astfelu, decapitatu, de unu felu de guilotina morala. Aru putea duce capulu seu pre bratie, fără cá starea sea sa suferé óresi-cum vre-o schimbare din caus'a acést'a ; căci, ceea ce este de particularu in ból'a politice, este ca capulu si corpulu nu mai suntu in armonia. Ceea ce este și mai multu, e că capulu este taiatu in dóne. Minteá și creerii suntu in resbelu un'a in contra celoru-lalti, materi'a cerebrala fierbe in minte, și marile idei cá si marile proiecte turbura somnulu, pre cându atelierulu vointiei, care este situatu in mic'a camera a occiputulu, refusa servitiulu. Vointia a devenitu vacilanta și nesigura, și capulu este obositu de acést'a lopta între inteligintia și vointia. Cugetările aru voi sa iésa, dara ele se oprescu mai inainte de a trece pragulu usiei, capulu se ingreu-iédia și minteá se paralisédia.

Astfelu este ból'a politica care se manifesta la state cá si la ómeni. Acést'a bóla a cuprinsu cu deseversire imperiulu germanu, și mai cu ose-bire pre Prussia.

„Telegrafulu“ de Buc.

Nr. 26/1873.

Escriere de concursu.

La ordinulu maritulu Consistoriu archidiece-sanu nr. 859. a. tr. pentru veduvit'a parochia Gridu, in districtulu Fagarasiului, se escrie concursu cu terminu pána la 8 Martiu 1873.

Numit'a parochia consta din 226 familii, cu 849 suflete ; cu acést'a parochia suntu impreunate urmatóarele emolumente :

- a) câte 8 cupe bucate de familia ;
- b) trei pamentori de aratura a câte de o galéta ;
- c) o fenatia de 4 cara, folosita in totu anulu de parochu ;
- d) si usitatele venite stolare dela poporu.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia au sa-si inainteze cererile lor, instruate conformu Statutulu organicu, subscrisulu scaunu protopopescu, pána la terminulu susu aretatu.

Fagarasiu, 8 Februaru 1873.

Cu intelegerea comitetulu parochialu.

Scaunulu protopopescu gr. or. alu tractulu.

Petru Popescu,
protopopu.

(2—3)

Concursu.

Devenindu de curendu in vacantia statiunea invetiatorésca din comun'a Glodu-Gilesei protopopiatulu Iliel — pentru ocuparea postulu de invetiatoriu intru acést'a statiune se escrie concursu pána in 1-a Martie 1873.

Emolumentele suntu :

140 fl. v. a. Casa cu gradina de legumi — lemne pentru incálditu câte voru fi de lipsa. —

Doritorii de a acupá acést'a statiune suntu aviasati a-si tramite documentele și atestatele sele la subscrisulu pána la terminulu prefriptu.

Ili'a 5 Februaru 1873.

Ioanu Orbonasiu

Tract. protop. si insp. scol.
district.

(2—3)

Nr. 16—1873.

Edictu.

Prin care Dumitru Petru Georgiu, carele de nóne ani au paresitu pre soci'a sea Mari'a Bucuru Bischiu ambi din Gurariulu scaunulu Sabiului, fără a se sci loculu aflárei lui, se provóca, cá in terminu de siése luni, si anumitu pána in 15 Augustu a. c. cu atát'a mai multu sa se infatisieze inaintea subscrisulu scaunu protopopescu, cu cátu la din contra procesulu divortiale intentatu asup'a lui, se va decide si in absentia lui, conformu prescrierei canonice a bisericeii ortodoxe resaritene.

Sabiú, 1 Fauru 1873.

Forulu matrim. gr. res. alu tractulu protopresbiteralu ala Sabiului I.

(2—3)

Edictu.

Fir'a Albu din Seleudu, soci'a legitima a lui Constantinu Cándea totu din Seleudu, de relegea gr. or. carea de unu anu au parasitu pre sociulu seu, fără a se sci loculu aflárei sele, se provóca prin acést'a, cá in terminu de unu anu dela datulu de mai josu sa se presentedié inaintea forulu matrimoniale subscrisu, pentru ca la din contra, procesulu matrimoniale intentatu de susu numitulu seu barbatu, se va otári si in absentia sea.

Deagu, 2 Febr. 1873.

Forulu matrimoniale gr. or. alu tract.

Ternavei de josu.

Daniilu de Tamasiu,

(2—3)

adm. prot.

Anunciu.

Subscrisulu me onorezu a face cunoscutu on publicu ca astadi mi-amu deschisu

Cancelaria advocatiále

in Brasiovu, tergulu pescelui nr. 100.

Cunoscintiele teoretice precum si pras'a facuta pána acum'a me indreptatiesen a promite clientiloru mei aপরera cea mai prompta și energa a intereselor sele la toate tribunalele și judecatoriile, in ori-ce felu de procese civili, cambiali, urbarlali și criminali precum si in toate afacerile politice, concursuali și funduarie.

Totu-odata voi ingrigi cá cauzele mie incredintiate sa se resólve si decida cátu mai corendu.

Brasiovu in 6 Fauru 1873.

Nicolau Densosianu

(3—3)

advocatu.

Concredeti-ve celoru adeverite de bune!

Medicamente esaminate chemice prin judecatoria, in anulu 1868 in Vien'a si recunoscute de escelinte prin marturii și atestate numeroase.

Balsamu-preservativu contr'a cárceiloru, midiloculu celu mai cu efectu contr'a nemistuirei, slabiciunei de stomachu, cárceiloru in stomachu, epilepsiei, dureriloru de colica și friguriloru gastrige (periodice).

Pretulu unei butelce intregi dimpreuna cu povatiuirea de intrebuintiare 1 fl. 50 cr., unei butelce de jumetate 80 cr.

Siropu de plante de muschiu preparatu de Dr. Miller.

Suprindietoriu in efectulu sen contr'a catarulu de peptu, tussei, regusierei, mucosirei (flegma), catarulu de cátegiu și nodu, scuipirei de sänge si contr'a tuberculósei incepatóre de plumáni.

Afara de acestea siropulu acest'a s'a intrebuintiatu cu succesu bunu contr'a tussei cu gáfáire și tussei inadusitóre a copiiloru, sioparlaitiei de pele, din care causa acestu siropu la tienu multe familie totu-déun'a in reserva. — In tigaitie originale pentru adulti si copii dela 4—5 ani.

Pretulu unei tigaitie dimpreuna cu povatiuirea de intrebuintiare 50 cr.

In Sabiú se póte capetá adeveratu numai la Michael Sill, comerciantu de specerie, de asemenea in Barotu la M. Lebitzky, farmacistu ; Bistriti'a la F. Kelp ; in Blasiu la C. Schiessel, farmacistu ; in Orastia la C. Reckerd, farmacistu ; in Mnercuru la F. Leicht ; in Deesiú la I. Kremer ; in Fagarasiu la I. v. Steinburg, farmacistu ; in Georgiu Ditru la I. Szathmári, farmacistu ; in G.-Szt.-Nicolae la F. Fröhlich, farmacistu ; in Hossu-faleu la F. Jekelius, farmacistu ; in Alb'a-Iuli'a la C. Boos ; in Kezdi-Osiorheiu la F. Lukats ; in Clusiu la C. H. Binder, farmacistu ; in Kovasn'a (Alovatu) la Mehlich et Imre ; in Brasiovu la F. Jekelius, Ed. Kogler si Gr. Sav'a, toti farmacisti ; I. Dosioiu, I. G. Galz, comersanti de specerie ; in Muresiu Osiorheiu la M. Bucher ; in Mediasiu la A. Hienz, farmacistu ; in Aiudu-Mare la F. Horvath ; in Seghisiór'a la I. B. Deutsch, comersante ; in S.-St.-Georgiu la Schutag et Comp. in Regiulu sasescu la S. Dietrich ; in Temisiór'a la C. Kessely.

(2—3)